

DE SPIEGEL

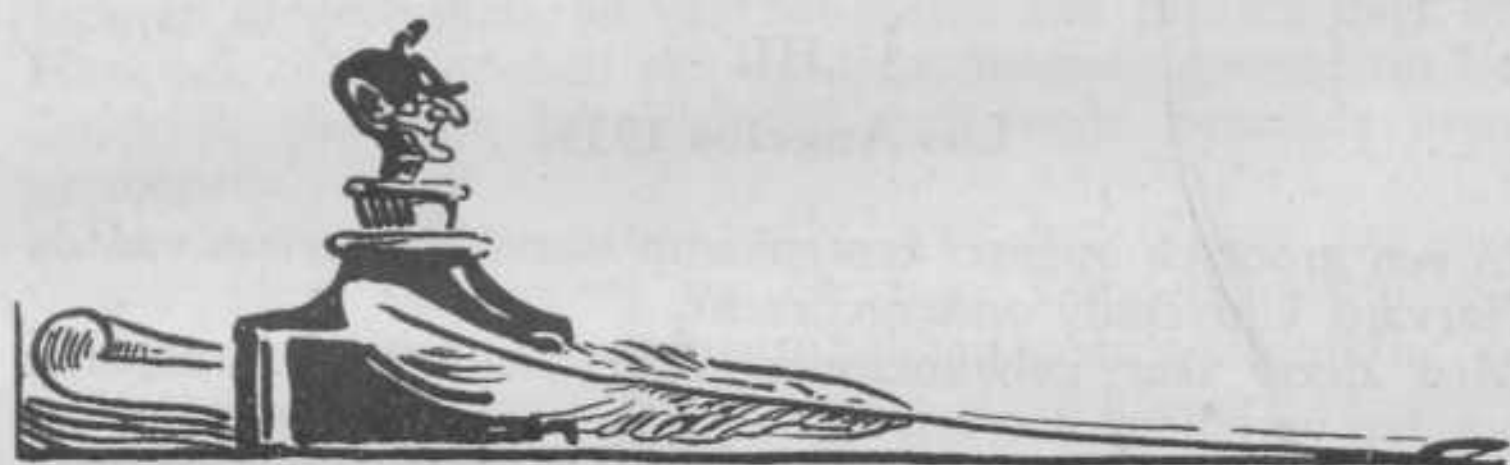
OFFICIEEL ORGAAN VAN HET DELFISCH STUDENTENCORPS
EN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN

LAGA-FEESTNUMMER

REDACTIE: HOOFDREDACTEUR: A. A. VAN AMMERS; THESAURIER: H. HISSINK; REDACTEUREN C. B. ROEST, G. J. A. GALESTIN, H. I. DA COSTA, F. J. HULSHOFF POL, J. H. VAN HOLTHE TOT ECHTEN VERSCHIJNT DES VRIJDAGS, BEHALVE IN DE VACANTIËN. — DE JAARGANG LOOPT VAN SEPTEMBER TOT SEPTEMBER. — ABONNEMENT VOOR NIET-LEDEN V/H.D.S.C. f4.50 PER JAAR. — LOSSE NUMMERS f0.25

ADVERTENTIËN PER GALJARDREGEL 12½ CENT.

UITGAVE EN ADMINISTRATIE: NAAMLOOZE VENNOOTSCHAP W. D. MEINEMA - HIPPOLYTUSBUURT 6
7e JAARGANG ZATERDAG 27 JUNI 1931 10 BLZ. No. 30

REDACTIONEEL

FLAUWE VERMOEDENS.

Simplicitas veri sigillum. „Ik kan om vier uur thuis zijn,” dacht Balhuizen, „want het is nu kwart voor en de spits van de toren is blauw als een rot ei. Dat komt van de lente. Bah!” Dit laatste dacht hij hardop.

„Bah!” dacht een meisje in het zwart en dacht: „Wat een rare man,” want haar vader was pas gestorven en nu staat ze op eigen beenen en denkt. Meisjes in het zwart hebben het moeilijk en moeten veel denken over dingen, die andere meisjes allang weten, bijvoorbeeld over blauwe, heel harde eieren, zachtrose luiermantels, handdoeken met borduursel en lozon, want je moet toch eenig houvast hebben.

„Ja, een achtergrond moet er wezen, al is het maar een pak van Kreymborg. Een achtergrond om tegen te leven. Waar de persoonlijkheid zich tegen kan aftekenen. Persoonlijkheid is immers geen soep, waarvan je na één lepel al te veel hebt en na drie borden nog niet genoeg. Net als van meisjes in het zwart. Dag meisje,” dacht Balhuizen.

„Ik wou dat ik eraf was. Waaraf eigenlijk? Ach, ik lijk wel dol. Niet van U, meneer. Dag Balhuizen,” dacht het meisje. „Mag ik een eindje met je meelopen. Is je vader dood? Mijn moeder. Ik moet morgen begraven.”

„Mijn vader is eerst begraven,” dacht het meisje.

„Vannacht gaat de zomertijd in,” dacht Balhuizen.

„Ik raad je gedachten,” dacht het meisje, „maar ik zou me schamen, al is het duizend maal Lente,” voegde zij in gedachten hier aan toe.

Ja, ja, zoo gaat het als je denkt te moeten denken, omdat je toevallig een Schillerkraag draagt en „wat-blijft-U” zegt, wanneer iemand je op de teenen trapt. Denken is niet hetzelfde als fietsen en rouwbanden zijn andere dingen dan elektrische lantaarns. Met rouwbanden kan je hoepelen en met lantaarns mag je in het donker visschen, ten minste als je nog niet verdronken bent.

Nu is het vier uur. De toren draagt een armbandhorloge om zijn adamsappel en begint zachtjes te gorgelen in zijn balhoofd. Er loopen menschen onder zijn beenen en hij heeft een papieren steek op met Brusselsch kant.

's Zomers is de markt een ontbloote borst, maar 's winters een kaal hoofd zonder boord. Het stadhuis een steenen bril voor

een tondeldoos, waarin de burgemeester woont, met zeventien klerken en een duif.

„Ik houd van duiven,” dacht het meisje, „vooral 's zomers op het marktplein van Rouaan. Zij zijn vlugger dan albatrossen, maar langzamer dan kievitseieren, die hard zijn in vijf minuten, want als je ze om 7.06 uur oplaat in Lyon, dan zijn ze om halftwaalf bij Rienus en twee minuten later gaat het belletje voor den chef.

„Hoe weet je dat allemaal,” dacht Balhuizen, „en je bent maar een meisje. Lijkkoetsen zijn hoofden op wieletjes met dichte oogleden. Je kan beter een lief zwart meisje zijn, met kleine vuiltjes in de ooren en een beetje vooruitstaande tanden (o, zoo weinig), dan twee kraaien met puisten en fijt in de duimen van het zware werk.”

„Ik houd ook van kraaien,” dacht het meisje. „Vader had maar één kraai en één op de bok, maar dat was oom Hendrik. Naar om te moeten huilen, als je graag in de zon wilt loopen. Moet U ook huilen van Uw moeder?” dacht het meisje.

Maar meisjes met witte kapjes op hun porceleine hoofdjes mogen nooit te lang denken, anders komen er kleine, zwarte barstjes in het teere Chineesche wit.

's Avonds had het meisje hoofdpijn.

Balhuizen kraaide van pret!

VEREENIGINGEN

STUDENTEN SOCIETEIT PHOENIX.

Bibliotheek.

NIEUW AANGESCHAFTE BOEKEN.

I. NEDERLANDSCH.

Jef Last — Marianne.

Jef Last — Kameraden (Verzen).

Henriëtte Roland Holst-van der Schalk — Kinderen van dezen tijd. (Leekenspel in drie bedrijven).

J. W. van Cittert — De Heks van Gouda.

II. FRANSCH.

Georges Duhamel — Géographie cordiale de l'Europe.

Eugène Saillard — Les Quatre Sourires.

III. ENGELSCH.

If it had happened otherwise. (Lapses into imaginary history).
Babujee — Honoured Sir.

IV. DUIJSCH.

Josef Kallinikow — Die Frau Abt und ihre Reich.
B. Traven — Die Weisse Rose.
Jakob Wassermann — Etzel Andergast.
Erich Maria Remarque — Der Weg zurück.

VI. GESCHIEDENIS EN LEVENSBESCHRIJVINGEN.
Général Mordacq — Le ministère Clémenceau (Journal d'un témoin).

P. J. Troelstra — Gedenkschriften. Vierde deel: Storm.
André Maurois — Tourgaéniev.
Emil Ludwig — Geschenke des Lebens.

VIII. SOCIALE VRAAGSTUKKEN.

Het Socialisatievraagstuk (Rapport uitgebracht door de Commissie aangewezen door de S.D.A.P.).

X. KUNST.

Hans Richter — Filmgegner von Heute - Filmfreunde von Morgen.
Fine Art. (Studio Spring Number 1931).

XI. PHYSIOLOGIE.

Dr. Th. H. van de Velde — Geschikt of ongeschikt voor het Huwelijk.

BROCHURES.

Prof. Dr. H. R. Kruyt — Hooge School en Maatschappij.

DIVERSEN.

Standpunten en Getuigenissen (Een tijdelijk periodiek):
1. E. du Perron — Voor klyne Parochie (Cahiers van een Lezer)
2. H. Marsman — Kort Geding.

HET LEVEN VAN EEN KEIZER.

I.

Het Voorspel.

Gij kent de wouden en het barre land van Noord-Canada niet zoals ik, lezer. Gij hebt nooit door die stilte gezworven, dagen achtereen, niemand ontmoetend. Om maar een menselijke stem te hooren en Uw zenuwen te verdrijven hebt gij nooit hardop tot de woudreuzen gesproken of Uw stem doen schallen over de uitgestrekte ijs- en sneeuwvelden van dat land der woudloopers, pelsjagers en geharde kaerels van de bereden North Western Mounted Police. Stugge mannen, met onbegrensd doorzettingsvermogen, getraind in de strijd tegen dier en schurk.

Daar werd eens in een koude winternacht een zoon geboren uit vrome ouders. Vader en moeder van Grizzly-boy hadden toen geen flauw idee dat eens de naam van hun kleintje de aandacht van de geheele wereld zou boeien.

Grizzly-boy groeide als kool op en werd de vriend van zilvervos en bereden politie. Onderwijl hardde hij zich meer en meer tegen de grillige vlagen van moeder natuur.

Zoo trok hij dagen achtereen jagend door de bosschen, terwijl Kazan de wolfsterrier hem snuffelend op de voet volgde.

Op een Zondag wandelde hij met zijn ouders naar de kerk, die op een 10 K.M. afstand van hun woning was gelegen, toen een uitgehongerde waschbeer hen aanviel. Kazan wilde attaqueeren, doch werd terug geroepen door Boy's vader. De beide ouders sidderden bij het idee dat hun zoon in het handgemeen met de beer wel eens het onderspit zou kunnen delven, doch de vader keek met strakke blik hoe zijn jonge spruit deze strijd zou beslechten.

Het systeem dat Grizzly-boy volgde was dat van „follow-me-and-I-will-crush-you”.

Hij rende op de beer toe en sloeg vlak voor hem links af. Het eenige wat het logge beest deed was met een poot in de lucht maaien naar zijn tegenstander. Daarna richtte het monster

zijn sluimerende oogen weer op de ouders. Grizzly Boy trok evenwel weer snel zijn aandacht tot zich, door een schelle kreet vlak achter de ooren van het ondie. Wederom rende hij op de beer in en wederom sloeg deze in de lucht. De truc lukte. De beer begon in hem zijn vijand te zien en huppelde achter hem aan. De jonge athleet brak een tak van een boom af in zijn ren en stond stil. De beer naderde, weifelend. Een rauwe kreet en Grizzly-boy zwaaide met zijn geïmproviseerde knots. Een dof gekraak, en met een totaal vernielde onderkaak rende het laffe beest, huilend van pijn, het woud in. Het eenige dat zijn moeder zei, was: „Hij is aardig sterk geworden, onze jongen . . .” Ze wandelden kalm verder.

II.

De ontdekking van den oer-athleet.

Millioenair Brunswick was met een sportief gezelschap dames en heeren up-to-date aan het kampeeren aan de oevers van een der noordelijkste meren van Canada. Vroolijk hoorde men door de loudspeaker de tonen van Happy Nights weerklinken. toen een jonge dame uit het gezelschap een boot zag naderen van de overkant van het meer.

Er zat een breed-geschouderde man in, gekleed in het woudlooperscostuum. Met buitengewoon groote snelheid naderde de onbekende en stapte aan wal met de kennelijke bedoeling om eenige pelzen van de zilvervos, die hij over zijn arm had hangen, te verkoopen. Onder de aanwezigen trad een man op hem toe; die stelde hem, voor hij iets had kunnen zeggen, de volgende vraag:

„Hoe ver is de overkant hiervandaan?”

Grizzly-boy keek hem oprecht aan en antwoordde open en onbevangen met heldere stem: „7 K.M., vreemdeling.”

De vrager floot zachtjes voor zich heen en zei niets meer.

Grizzly-boy wist niet, dat de roei-trainer van de Harvard University hem onwillekeurig getimed had en versteld stond van zijn capaciteiten.

III.

Los Angeles 1933.

In een grootsch opgezet tentenkamp waren de roeiers van de Harvard University ondergebracht.

Men deed zeer geheimzinnig. Amerikaansche journalisten konden vertellen, dat een der roeiers berenvleesch at en insiders konden er nog aan toevoegen, dat de skiffeur van Harvard niet in een zacht bed kon slapen, maar op drie boomstronken sliep. Zelfs de roeiers van de andere Harvard ploegen hadden nauwelijks een paar woorden met hem gewisseld. Zoo afgescheiden hield zich deze zeventienjarige reus.

Zeven landen hadden ingeschreven voor het skiff-nummer en op den dag van den wedstrijd lagen er aan de start zes skiffs en één wherry met stalen riemen. Het was er stampvol en elke skiffeur kreeg bij het stappen in zijn boot een hoeraatje.

Plotseling week de massa ontzet uiteen. Uit een auto stapte een bronskleurige zeer behaarde reus, gevolgd door Harvard officials.

Hij liep de loopplank af en stapte met groot zelfvertrouwen in de wherry.

„Ça va dans ce bateau-là?” vroeg de naast hem liggende fransche afgevaardigde ironisch.

Gelukkig voor de Franschman, dat Grizzly-boy goed gemutst was.

Deze reus was n.l. ernstig ongesteld geworden van het hem voorgezette eten en eischte op het laatst, in woede uitgebarsten, niets minder dan elken dag berenrug als vleeschsoort, moutbrood, ooft en sneeuwwater als drank.

„Are you ready, go.”

Hij trok er zich niets van aan, onderzocht de dollenconstructie en zette toen met een ongelooflijke snelheid de anderen na. Voor zijn boot ontstond een soort vloedgolf, die zich bij het inhalen van één der eerder vertrokkenen over de ranke achtersteven der skiff stortte.

Zoo werden de vier achterste skiffs tot zinken gebracht voor ze één kilometer ver waren. Toen kreeg hij pech. De dollen waren ontzet.

Onder iedere oksel nam hij toen het uiteinde van een riem en ging met kracht over tot het z.g. double-pagaaien. Snel weken de overigen op zij uit, als hij aan kwam peddelen, het lot der anderen voor oogen houdend.

Grizzly-boy won onbedreigd.

Hij bedankte voor alle uitnoodigingen voor partijtjes, die hem werden toegezonden.

's Avonds stapte hij op de trein en een paar dagen later snoof hij weer met volle teugen de berglucht in, die hem de kracht had gegeven op fantastische wijze over zijn tegenstanders te zegevieren.

Voor Amerika een overwinning meer, voor hem een tijdelijke verveling, gevolgd door een prettige terugkeer naar de onherbergzame oorden van onze wereld.

'T STOEPJE

BEZINNING.

„Der Jonkheids sieraad is in hunne kracht.”
„Is roeien schadelijk voor levensopbouw?”
Aanbevolen litteratuur: sport, maatschappij en vervlakking.
Ook zeer goed is in dit verband het werkje van Jansen en Tilanus: „Reizen in Jaegerland.”

Was het niet Pontius Pilatus, de stedehouder van Julius Augustus, welke zijn kort woord, gericht tot de op de Phari- zeeën winnende Apostelploeg, aldus een einde deed nemen: „Gaat heen!” „Laat af!” „Ik ken U niet.” „Laat Uw water- werk mijn geestesvuur niet blusschen!”

Hierna deed Pontius afstand van zijn rechten, die terstond valschelijk werden overgenomen door den paedagoog-in-spé, die het volk als volgt toesprak, zeggende:

Uit Jeruzalem wordt aan de Engelsche bladen gemeld, dat de Engelsche hooge commissaris Maandagmorgen reeds een proclamatie heeft afgekondigd, waarbij aan de conclusies van de Volkenbondscommissie met betrekking tot den klaagmuur, die wij in ons vorig Ochtendblad publiceerden, rechtskracht wordt verleend.

Zoals reeds gemeld erkent de Volkenbondscommissie den eigendom van de Mahomedanen over den Klaagmuur, doch ook van het Plaveisel ervoor en van de gebouwen er tegenover. De Joden mogen op erkende feestdagen, of bij speciale ge- legenheden, waarvan behoorlijk kennis is gegeven, twee Tafels van door het plaatselijk bestuur goedgekeurde afmetingen bij den Klaagmuur plaatsen, en op één daarvan de Arke plaat- sen bevattende de Wetsrol, op de andere de Wetsrol terwijl zij wordt gelezen. Anderszijds wordt het bestaande verbod van het plaatsen van banken, stoelen, schermen, matten, tapijten of gordijnen, en van het leiden van beesten over het Plaveisel, of het openen van de deur, toegang gevend tot het Zuidelijk eind van het Plaveisel gedurende bepaalde uren, permanent.

De Joden krijgen geen verlof voor het blazen van den *sioufar* (den ramshoren) op Grooten Verzoendag bij den Klaagmuur. De Mahomedanen krijgen geen vergunning de plechtigheid van den Zikr te vieren dicht bij het Plaveisel, wanneer Joodsche godsdienstplechtigheden aan den gang zijn, of de Joden op eenige andere wijze te storen tijdens hun godsdienstoefeningen.

Pontius in zijn functie van fuifroerier voegde hier nog aan toe, dat de strijd tusschen Joden en Mahomedanen te vergelijken is met de tweedracht tusschen been- en bankwerk, waarmede de plechtigheid een einde nam.

R.

BRAAT UIT DE MOUW.

Het denkbeeld, dat er verschillende groepen van gelijkdenken- den in het Corps zouden zijn, die min of meer diametraal geplaatst staan, wordt, en dit is een teeken van verval, geaccep- teerd. De verpestende gedachte, die vent is een — wat was — bierdrinker, met hem praat ik over den Haag en Scheveningen, en deze fideele kerel is een tevreden common-sense man met wie ik genoegelijk kan babbelen over de meest verspreide onderwerpen, terwijl ik maar zal zwijgen over dat eene, omdat hij daarvoor te bekrompen is, deze gedachte heeft in zulke mate veld gewonnen, dat de persoon geassimileerd is met de soort. Het valt ons tegenwoordig niet moeilijk naast iemand te gaan zitten, die niet onze ideeën huldigt, maar geven hem vriendelijk het stelletje aan, en wagen het zelfs over corps- toestanden te spreken. Doch losjesweg, — en al merken wij opvattingen die niet met de onze strooken, dan luisteren wij quasi onschuldig en denken „kijk hier verschillen wij nu, wat denk je toch dom over zulke dingen.” En daarbij blijft het. Verder gaan, wij kennen de traditie, loopt dood op het naast elkander stellen van meningen.

De scheidingen, die vroeger waren aan te wijzen, zijn uit- gegroeid tot onoverkomelijke hindernissen, en men behandelt een „andersdenkende” hoffelijk en met begripen van zijn bezwaren. Zoals men dus spreekt tegen een kind of een jood. En de consequentie van deze buitengewoon indolente houding zien wij over het hoofd.

Het stiekem minachten van anderen, want daar komt het toch maar eigenlijk op neer, is de lafhartigste uiting van antipathie. De schrikbarende verbroedering die thans onder extremisten heerscht, is m. i. van een zeer bedenkelijk karakter.

Wanneer wij menschen van top tot teen verfoeien, moet het, wanneer zij dat waard zijn, hard tegen hard gaan. Wij moeten niet schromen desnoods met geweld onze superioriteit te bewijzen. Wij moeten hen het morbide wapen: „ik denk nu eenmaal anders dan jij” meedoogenloos uit de hand slaan.

Een heftige afkeer mag men nooit onderdrukken. Wij moeten hem toonen. Hoe feller hoe beter.

M. C. BRAAT.

LAATSTE KANS TOT HET OP-JE-ACHTERSTE- BEENEN-STAAAN.

Naar aanleiding van het verschenen boekje „Student worden”, dat van V.C.S.B.-huize is en aan dit feit de stuitende vrij- zinnig-predikanten-stijl te danken heeft, een enkele opmerking. Wanneer wij het hoofdstuk ¹⁾ „De student en de maatschappij”, het groeps-stokpaard van deze menschen, aandachtig be- schouwen, dan valt dadelijk in het oog de volgende woorden- combinatie: „liefde tot je naaste, tot de gemeenschap”. En deze schijnbaar onbelangrijke samenvoeging van twee be- grippen: liefde voor den naaste en liefde voor de gemeen- schap is oorzaak van de verderfelijke houding van den heer Prakke jegens de gemeenschap. De heer Prakke ziet niet, dat liefde voor den naaste een totaal ander sentiment is dan liefde voor de gemeenschap. En door die twee vormen van liefde klakkeloos achter elkaar te schrijven, zonder zich te realiseeren of een groot wezensverschil beide vormen scheidt, ontstaat het dorre gepraat over overtuigingen, standpunten en richtsnoeren, omdat de heer Prakke de liefde voor den naasten verlaagd en gedegradeerd heeft tot liefde voor de ge- meenschap, dus tot een houten liefde voor een gemeenplaats, een stelsel, een theorie. Om mijn woorden te verduidelijken citeer ik Lodewijk van Deyssel, waar hij schrijft over het socialistisch gevoelen (een gevoelen, dat de heer Prakke niet vreemd is). Van Deyssel zegt dan: „Hij (de socialist of de heer Prakke) wil, dat van een gegeven aantal menschen, te samen „de menschheid” zijnde, ieder voor zich, ieder afzonder- lijk gelukkig zal zijn. Dat zooveel mogelijk menschen zich ge- lukkig zullen gevoelen, dat is de eene helft zijner bedoeling. En niet subjectief gelukkig; want ook hen, die reeds subjectief gelukkig zijn, die relatief volmaakt gelukkig zijn, wil hij tot een hooger geluks-staat brengen; maar objectief gelukkig wil hij ze maken, dat is: hij wil hen maken zóó, dat hij vindt, dat zij zich *te recht* gelukkig voelen, dat zij *gelijk hebben* met zich gelukkig te gevoelen. Hij wil hen vervormen naar zijn ideaal. Hij staat hier met zijn ideaal, en daar is de menschheid als objekt. Evenzeer als alle vroegere menschheid-vormers staat hij met zijn ideaal apart en in deze beteekenis buiten de mensch- heid.”

En hiervóór zegt van Deyssel nog: „Als iemand zegt: „Ik was daar toevallig bij die-en-die arme-menschen in huis, wat ik daar heb gezien is verschrikkelijk. Wat zou ik graag die men- schen gelukkiger hebben!” — dan is bij dien spreker een *ander soort* sentiment in werking dan indien hij zegt: „Ik weet dat er op de wereld millioenen arme-menschen zijn, wat zou ik die graag allemaal gelukkiger maken!” Een *ander soort* sentiment, omdat bij het eerste gezegde directe geëmotioneerde sym- pathie werkt en bij het laatste niet directe geëmotioneerde sympathie werken kan. En dat kan niet omdat die sympathie ontstaat door dadelijke voeling, zonder redeneering.”

Over de menschenliefde (liefde voor den naaste) zegt van Deyssel: „Ik ken dus één gezin. Nu denk ik: O, wat zou ik graag die menschen gelukkig maken. Dat verlangen is de men- schenliefde. Dat verlangen is subjectief, het verlangt de vol- doening *voor mij* van te weten dat die menschen nu gelukkig zijn. Niet de gewone voldoening van hun dankbaarheidsbe- toon, die bedoel ik natuurlijk niet, die is van min allooi en moet juist gemeden worden. Maar het gevoel van voldoening, dat ik gewaar word, door mij voor te stellen het verschil van hun ellende van vroeger en hun blijheid van nu, met de weten- schap, dat ik die blijheid veroorzaakt heb. Dit is verklaarbare menschenliefde.”

Het is een hachelijk ondernemen een gids te schrijven voor aan- komende studenten. Wat men zelf voor zich gevonden heeft als ideaal, wat minder hooggestemd gezegd, als middel om te leven tijdens de studententijd, gaat men nu studenten voorhouden en zeggen: ziet, zoo moet gij nu ook doen. De heer Prakke houdt zijn aankomende studenten voor: Liefde tot je naaste, tot de gemeenschap. Hoewel het nu wat den heer Prakke betreft wel te begrijpen is, dat hij de liefde tot de naaste verlaagt tot het plan van liefde tot de gemeenschap (immers heel veel factoren in het leven van den heer Prakke zullen hiertoe wel bijgedragen hebben), is het toch wat ver- metel om dat nu te propageeren als de alleen-zaligmakende idee. Waarmee ik wil zeggen, dat het schrijven van een gids een hoogst onkiesche daad is, een weinig doordacht „Streben”, een bijna schadelijk genoeg. En het schrijven van de ver- schillende bijdragen kan ik dan ook niet anders zien dan een *persoonlijke* bevrijding der schrijvers, een laatste condensatie van hun gedachten, die hen (niet ons) oplucht, een af-reageeren van hun gevoelens van zelfverdediging jegens een hen ver- meend vijandig gezinde omgeving.

J. M. MATTHIJSEN.

¹⁾ Naar men mij verzekerde geschreven door den heer Prakke.

TE HUUR

RUIIME, GEMEUB. ZIT-SLAAPK. voorzijde. 1e étage, kl. heerenh. goeden stand Rijswijk in onmidd. nabijheid tramhalte Delft—Rijswijk. Alleen inw. desgewenscht met ontbijt.

Brieven no. 2533. Boekh. Versluys, Rijswijk.

VERSCHEENEN:

VREDE EN FIERHEID

DOOR

Prof. H. BURGER

REDE GEHOUDEN TE GRONINGEN 25 MAART 1931.

Verkrijgbaar in elken boekhandel of rechtstreeks bij de uitgevers N.V. Ellerman, Harms & Co., Amsterdam

PRIJS f —.20.

Stalhouderij Firma Wed. J. TH. MATER

HOUTTUINEN 20-23
TELEFOON No. 464

1e klasse Rijtuigen en Paarden

ARCHSHOES WELFSCHOENEN

VOOR WIE VEEL STAAN

NEDERLANDSCH FABRIKAAT NEDERLANDSCHE VINDING
NEDERLANDSCH OCTROOI

ALLEENVERKOOP:

CHOORSTRAAT 26 - TELEFOON 1247

H. L. HUYSER

BOEKHANDEL
CHOORSTRAAT 12-12a

Wij leveren U
ENGELSCH
BOEKEN tegen
60 cent de shilling

FRANSCH
BOEKEN tegen
10 cent de Franc

ANTIQUARIAAT:

Inkoop van gebruikte
— technische werken —

GEVESTIGD

1864

PATISSIER CUISINIER J.J. VAN GILS

FA. GUSSENHOVEN
BINNENWATERSLOOT 30

EEN ZEER
GOEDADRES
VOOR ALLES OP
GEBIED VAN
BANKETBAKKERIJ
EN KOKERIJ

BONBONS

TEL. 18 TEL. 18

CORPSLEVERANCIER

Delftsche Fotohandel

Fred. Alex Albers - Peperstraat 15

Groote sorteering CAMERA'S
— tegen laagste prijzen —

Ontwikkelen en afdrukken
— tegen billijk tarief —

Vakkundige behandeling

„HERMETA“ NIEUWSTRAAT 7

Speciaal ADRES voor
Kousen - Sokken

Damestricotages
ook (Ribana)

Dameshandschoenen
in Stof, Leder en Wasch-
leder (alle maten).

PRIMA MODELLEN

C.P. Tonino Markt 43

Prachtige sorteering

Tafelzilver

GROOTE KEUZE
RINGEN

Specialiteit in
MASSIEF GLADDE TROUW-
EN VERLOVINGSRINGEN

M. HOGERVORST DELFGAUWSCHWEG 165-167 - DELFT

RIJWIELEN GRUNO . . . vanaf f 78.—
„ BURGERS E.N.R. „ f 63.—
„ M.H. . . . „ f 50.—

EERSTE KLAS REPARATIE INRICHTING

Chemicalien. Verpakte geneesmiddelen.
Verbandstoffen. Ziekenverplegings- en
Toiletartikelen. Eau de Cologne.

Drogisterij „DE VIJZEL“

Markt 10

B. F. VAN MIERLO

Au Printemps Oude Delft Peperstraat

Speciaal huis

voor
MANTELS
JAPONNEN
HOEDEN
in bijpassende tinten

Spekslagerij

Oude Kerkstraat 9
Telefoon 178

Specialiteit in fijne
VLEESCHWAREN

OPGERICHT 1863

1e KLAS ZAAK HIER
TER STEDE.

Aanbevelend,
A. M. STEIJGER.

N.V. BROUWERIJ

D'ORANJEBOOM

OPGERICHT 1671

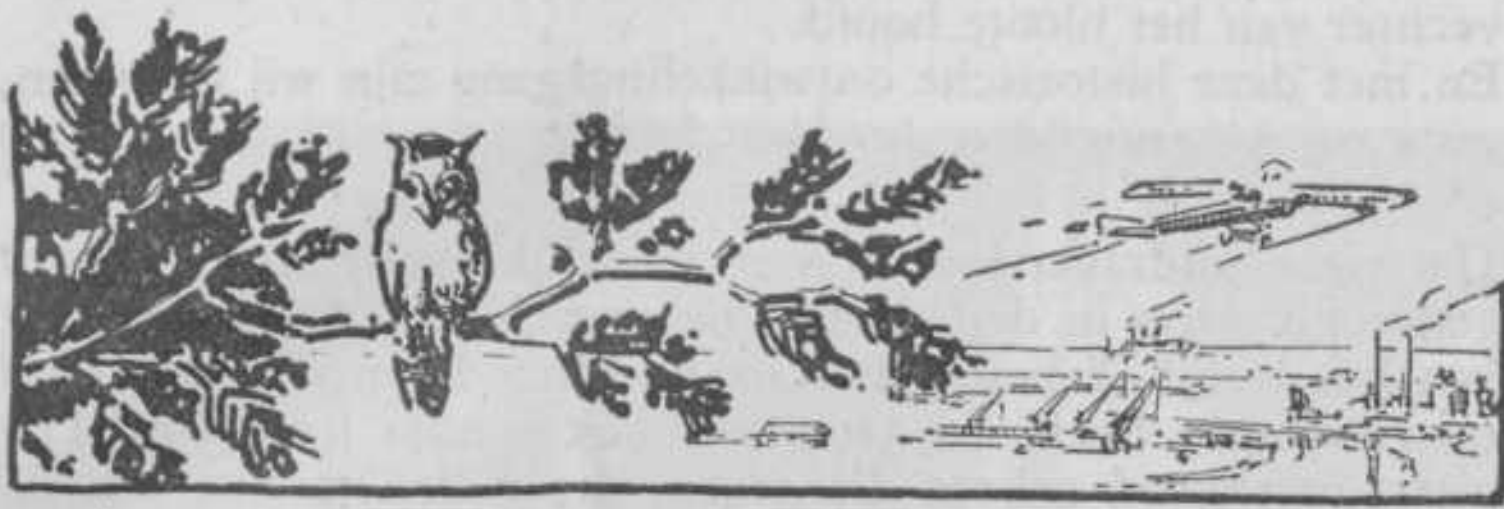
ROTTERDAM

2 1/2 eeuw ervaring
garandeert U prima
bier.

Naamlooze Vennootschap
W. D. MEINEMA

Zoo juist verscheen:
de tweede, geheel
omgewerkte en ver-
meerderde druk van
Nieuwe Methoden
voor Elementair-
analyse

Prof. H. TER MEULEN
en
Dr. J. HESLINGA
72 bladz., met 9 photo's
en 25 teekeningen.
Prijs ingenaaid f 2.40

TECHN. HOOGESCHOOL

De promotie's tot doctor in de technische wetenschap van de Heeren Ir. N. Vermaas en Ir. J. A. M. van Liempt, scheikundig ingenieurs op resp. 11 en 19 dezer, geschieden met lof.

Geslaagd voor het candidaatsexamen voor Scheikundig Ingenieur: Mej. A. C. W. C. Bot, G. J. F. Breedveld, Mej. F. J. van Buuren, J. F. Clausen, J. J. de Haas, P. M. Heertjes, J. H. D. Heine, Mej. I. Hiemstra, Mej. T. van der Hoek, Mej. A. E. H. Jager Bruining, J. J. de Jong, P. de Kok, K. Kooij, P. R. A. Maltha, J. A. Meijlink, T. Morel, P. J. G. Mulders, L. C. Stoutjesdijk P.Gzn., C. van Vlodrop (met lof), S. G. Wiechers.

Geslaagd voor het propaedeutisch examen voor werktuigkundig ingenieur: G. de Boer; L. van der Eijk; J. A. Haringx; B. T. W. van Hasselt; W. J. baron van Heeckeren; J. A. Heemstra; C. J. van Herwerden; C. R. J. Laceulle; G. van Leeuwen; J. J. Suijver; R. Tijken, J. H. M. van der Velden; W. H. Visser; E. Voet; A. de Vos; W. O. Goslings; A. P. Meijer; M. H. Rubens.

Geslaagd voor het propaedeutisch examen voor electrotechnisch ingenieur: L. J. van den Berg; B. den Besten; A. I. de Bruijne; M. G. Diehl; G. G. Douw; G. M. van Dijk; H. C. Felser; J. P. Heijboer; W. J. van Hoogenhuijze; W. J. Innemee; W. Jansen; F. Kors; J. M. Langebaerd; G. J. Levenbach; M. Lopes Cardozo; C. H. Morel; M. J. W. van Putte; W. F. Reeser; H. A. Rodrigo; E. van Scherpenzeel; J. W. Spoek; C. J. H. A. Staal; H. A. Teunissen; J. M. Vos; H. van de Weg; Jhr. J. L. W. C. von Weiler; H. C. Patoir.

Geslaagd voor het propaedeutisch examen voor scheikundig ingenieur: K. Bahrfeldt; H. Bouman; M. T. van den Bout; H. Broese van Groenou; J. van der Burg; O. K. F. Bussemaker; G. Claus; A. A. H. E. Dazert; M. Dulfer; Mej. C. M. van Dijk; P. Edie; W. H. Folmer; J. H. Förch; B. W. Haveman; Mej. J. H. de Kruyff; H. van Lingen; Mej. M. A. Lochmann van Königsfeldt; J. G. M. C. H. van Luijk; J. P. H. Nieuwerkerke; J. H. Palm; F. P. D. Palsson; A. C. ter Pooten; K. Scheurkogel; A. Slooff; J. J. van der Spek; R. Val; L. H. Verbeek; Mej. P. M. van Zon; W. H. Zaayer.

Geslaagd voor het propaedeutisch examen voor mijningenieur: G. Broersma; W. H. van Eek; J. Gramberg; W. J. C. Kau; H. F. van der Laan; J. A. Lameris; W. van Noord; W. J. Nijveld; A. Paap; S. H. Ploem; J. Tinkelenberg.

Geslaagd voor het Candidaatsexamen voor mijningenieur: J. Bierling; A. Gouka; R. Haverschmidt; P. B. C. Hijdra; P. M. Schoorel; J. M. Weehuizen; K. van der Weg; J. J. J. van Wiechen.

VAK VEREENIGINGEN

E. T. V.

EXCURSIE NAAR FRANKRIJK, 22 Sept.—4 Oct. 1931.

Vastgesteld programma:

Dinsdag 22 Sept.: Vertrek naar Parijs.
 Woensdag 23 Sept.: Voormiddags, Centrale Vitry-Sud. Namiddags, Koloniale Tentoonstelling.
 Donderdag 24 Sept.: Voormiddags, Laboratoire Apmère. Namiddags, Koloniale Tentoonstelling.
 Vrijdag 25 Sept.: Vertrek naar Grenoble.
 Zaterdag 26 Sept.: Fabriek Merlin et Gérin.
 Zondag 27 Sept.: Onbezet.
 Maandag 28 Sept.: Laboratoire hydrotechnique de France. Reis naar Lyon.
 Dinsdag 29 Sept.: Fabriek Delle (kortsluithuis).
 Woensdag 30 Sept.: Thury Centralen Moutiers-Lyon, naar Bellegarde.
 Donderdag 1 Oct.: Bezichtiging der Waterkrachtcentrale Chancy-Pouigny. Per autobus naar Genève. Namiddags, Sécheron fabrieken.

Vrijdag 2 Oct.: Per autobus van Genève naar Besançon. Per trein naar Belfort.
 Zaterdag 3 Oct.: Bezoek aan de Societé Alsacienne de Constructions Mécaniques et Electriques en reis naar Straatsburg.
 Zondag 4 Oct.: Vertrek naar Delft.

De overdrukken van de Rede van Prof. Feldmann kunnen tegen betaling van f 0.85 bij Van Viersen worden afgehaald.

Hen, die aan de excursie deelnemen wordt verzocht een daartoe bestemd formulier ingevuld te zenden aan den Secretaris (Oude Delft 136, niet Kanaalweg 2b) vóór 1 Juli 1931.

Van opgaven van deelnemers, na 1 Juli 1931 ontvangen, kan geen garantie gegeven worden voor plaatsen in Hotels.

Voor deelname moet men f 170.— storten op postrekening No. 109521 van H. A. E. de Vos tot Nederveen Cappel, met vermelding van „Excursie Frankrijk”. In dit bedrag is begrepen: Reis derde klasse op gezelschapsbiljet; hotels, autobussen en alle maaltijden. In September zullen de deelnemers nadere bijzonderheden toegezonden worden.

N.B. Handteekeningen op de voorloopige lijst zijn niet van kracht.

STUDENTENJOOE.

Woensdagavond van het redactie bureau komende en verheugd van onze werkzaamheden verlost te zijn, werden wij onaangenaam verrast door een dichte menigte, die de woorden Vara en Democratie rythmisch uitsprak. Deze menigte volgende, met een popelend Oranje Boven in de keel, waarmee wij echter niet willen zeggen, dat wij de verkiezingsstrijd willen beoordeelen, spitsten wij ons la crème de la masse te ontmoeten. En jawel hoor, nog niet bij Centraal, steigerden de zwarte rossen, zwartgepluimd, terwijl in hun oogen het besef van hun droeve plicht zijn plaats gevonden had.

Met stevige hand hielden wij het bij-de-handsche paard staande en vroegen den verbonden man naar zijn wonden.

„Ik heb,” sprak hij vrijwel door den neus, „als gevolg van een onverwachts optredend complex het hoofd gestootten tegen een lantaarnpaal.”

Wij glimlachten begrijpend en schikten de dekens recht, waarvoor hij dankend zuchtte.

Een zachte wenk van hem, bracht ons oor aan zijn lippen.

„Een half park,” kreunde hij, „een half park kunt gij verdienen, wanneer gij mij weer een vroolijke Frans maakt.”

Gelukkig hadden wij een snedig antwoord klaar, maar het luide gewezen van zijn begeleiders maakte ons verder spreken onmogelijk.

De koetsier legde de zweep over de paarden.

De menigte week.

In de gracht dwarrelden bladeren, vroeg gevallen, nog groen zelfs, ruggelings, in het donkere water, dat hen opnam in grimmige vriendelijkheid en in wilde vaart rondvoerde langs de hollen der ratten en belanden deed in het net van den man met blauwen kiel, die er wel zijn weg mee wist.

REPETITOREN

ELECTROTECHNIEK bij Ir. Ch. L. van Weynsbergen ass. T.H., van Leeuwenhoeksingel 15

NATUURKUNDE EN THERMODYNAMICA bij Dr. W. Mander-sloot, Gevers Deynootweg 135, Scheveningen, Telefoon 555892.

ENGLISH CONVERSATIONAL LESSONS f 1.— per hour by Mr. William W. Davidson, van Leeuwenhoeksingel 27 — Delft.

WISKUNDE, ook BESCHRIJVENDE MEETKUNDE bij A. Th. Sedee, Leeraar Gymnasium, Waalsdorper weg 37, den Haag (te bereiken met buslijn R van Station H.S.M.)

WISKUNDE, BESCHR. MEETKUNDE, NATUURKUNDE, bij Donker, Nieuwe Laan 28, Delft.

WISKUNDE, ook BESCHRIJVENDE MEETKUNDE bij Ir. W. J. Vollewens, c.i., (oud-assistent T. H.) Hoornbruglaan 84 te Rijswijk (Z.-H.), Tel. Den Haag 18393.

WISKUNDE, NATUURKUNDE, MECHANICA, KL. VIERTANTEN bij Dr. Ir. E. H. M. Beekman, Maarten Trompstraat 25.

WISKUNDE, ook BESCHRIJVENDE MEETKUNDE bij Mej. P. Blok, Leerares M. O. Voorstraat 63, Delft. Tel. 195.

OVER HET GROETEN.

De hoed is wel bij uitnemendheid het middel om te groeten. De geschiedenis verhaalt, hoe Karel de Kale, door het meester-schot van een onbekend gebleven boogschutter, dat zijn hoofd omstreeks de linker onderkaak verbrijzelde, getroffen, den te hulp snellenden adjudant beval, hem vóór alles zijn praalhoed te brengen, opdat hij zijn kundigen tegenstander een welverdiend eerbetoon kon brengen.

Sindsdien is de hoed gebleven de metgezel der noblesse, een vriend voor wie hem kende. Geen kledingstuk heeft meer getuigd van goeden smaak dan hij, noch juister uitdrukking gegeven aan onze heerschappij over de gratie en ontzag voor de vormen. Hoewel men de degen niet ieder karakter kan ontzeggen, zij hier ernstig betoogd, dat zij als kledingstuk in zooverre tenachterstaat bij den hoed, dat zij veel beweeg behoeft, waarvoor de hoed slechts één ontzagwekkend gebaar kent; terwijl de degen slechts uitdrukking weet te geven aan overmachtige toorn, de schoen aan vernedering, de pantalon aan de overgave, de das aan opsmuk, het boord aan hoovaardij, de schillerkraag aan onreinheid en het geborduurd jacket aan statie, zoo is de hoed in staat al deze eigenschappen te bestrijken en bovendien reverentie te bewijzen, zich in dienst te stellen der verlegenheid, der oot-, dee-, over-, klein-, en hoogmoed.

Zoo niet de pet!

Het is de pet nimmer gegeven geweest, de mensch als tooi te dienen. En men behoeft dan ook niet ver in het verleden terug te grijpen (immers de eeuw der bittere smakeloosheid ligt nog niet heel ver achter ons, doet zelfs zijn invloed nog heden ten dage in enkele gezichten gelden) om de oorsprong van de pet te vinden.

Het was ongeveer in dezelfde tijd, dat men het ei begon te bakken inplaats van het tot op den dooier toe te pellen. Een zelfde tekort aan handeling, eerder een veronachtzamen van gebaar en verminken der sier, was oorzaak, dat den hoed de rand ontnomen werd, en dat men het hoofddeksel met 7 cm verlaagde.

Het valt niet te ontkennen, dat iedere tijd en ieder milieu vorm gegeven heeft aan een eigen hoofdtooi. Zoo bracht de tijd der kruisridders twee uitersten: de poortersmuts en de kruishoed; de progroms in het land der Mohammedanen gaven aanleiding tot de Joodsche Sjoufar, welke oorspronkelijk bedoeld was als klaaghoorn en waarvan men nog thans de vorm in de semitische neus kan terugvinden. Het vrederechtersgilde bracht de gebroederde baret in aanzien, die thans als knorrendracht zijn vervalperiode kent. Met de renaissance kwam de wederopbloei van den antiëken hoed, maar nu als breedgerand flambard, in zich vereenigend de geest der klassieken en der 17e eeuwse humor. Dan kwam een ommekeer: de gebrekkige paedagoog Pestalozzi gaf de stoot tot den kapothoed. En men kan het dezen simplen leermeester der leuze: „eert uw kinderen”, verwijten, de groote beteekenis der hoed als omgangsvorm alle afbreuk gedaan te hebben door zijn ongekenden eenvoud. Zoo zag men achtereenvolgens de kardinaalsmuts, de mijter zoowel als de bonnet degradeeren tot belachelijke kledingstukken, waarmede H. Klazen en meiden zich het hoofd bedekken in tijden van opperste verdwazing. Het ging het calot, de helm en de tokhoed niet beter; hun verweer was breder en beter op touw gezet dan dat van de bonnet c.s., maar ook hen viel een spoedig verval ten deel toen het calot de normale dracht van grijsaarden was geworden, die niet bij machte waren het eenig ceremonieel te bewijzen en met het calot mummelend insliepen en er petjebal mee speelden. Terwijl ongeveer tegelijkertijd de tokhoed het schaterpunt der jeugd vormde (dank zij het uiterlijk van Pestalozzi).

Men kan over Pestalozzi verschillend denken. Wij persoonlijk vinden hem een défaitist der goede vormen, sterker nog, één dier verfoeilijke individuen, die nimmer kunnen nalaten de maatschappij in hun miserabele gedachtengang te betrekken,¹⁾ een suffe, huisbakken betweter, kortom één van die peuteraars, die het leven zien als een taak.

Het is niet verwonderlijk, dat in dezen slappen tijd, naar men zegt een tijd van zoeken en tasten naar ²⁾ . . . , het voorbeeld

¹⁾ Hoewel hij gelukkig nog geen boekje schreef. Het werkje „Student worden” is niet van zijn hand.

²⁾ Litt: zie Berichten V.C.S.B.

van Pestalozzi maar al te rap navolging en uitbreiding vindt. Nam men voorheen genoeg met afplattung en nivelleering, thans staat op het programma der jongprotestanten: algeheele slooping, snoeing en negatie van den hoed.

Zoo zien wij heden ten dage in professor Casimir een voorvechter van het bloote hoofd.

En met deze historische ontwikkelingsgang zijn wij gekomen, waar wij wezen wilden: *het bloot-hoofd*.

Dat vieze uitdragersbedrijf van walgelijke vette haren of van gedroogd stroo in den wind. Die misselijke tentoonspreiding van hoe-leelijk-ik-ben. Dit schaamteloze laten zien hoe God misgeschapen heeft, en dat „het” ook zonder hoed kan. Dat weerzinwekkend gebaar diergenen, die willen toonen wat zij in hun kraam hebben en onder hun hoed. Die pietlutterige vormverachters en inhoudsfetichisten.

Men zou kunnen zeggen, dat het kruis van beteekenis heeft ingeboet en dat thans algemeen dient als symbool van god-s-dienstigheid: het bloot-hoofd. Ieder huisje heeft zijn bloot-hoofd. In het S.D.A.P.-gezin is het de zoon, die tot bewustzijn is gekomen en thans als gozer de pet veracht en met zijn bloote hoofd plotseling in de schare der zich verantwoordelijk voelenden en der verbeterenden, der heilbrengenden is opgenomen. In het kloeke, gezonde, je-mag-niet-stijf-zijn V.C.S.B.-gezin is het de studeerende zoon, die secties leidt en lezingen houdt over „de academie en het bloote hoofd” tot groote voldoening van zijn ouders, die hem toch nog zoo’n echte jongen vinden.

De Reinleven-kringen, de Opwaartsche-Wegen-families, de Scharten-Antink-menschen, de Leidsche-vertaling-geloovigen, de serie „Wereldproblemen”-denkers, de Bij-het-open-venster-meisjes, de-Hoop-op-beter-leven-studenten, om kort te gaan: de Kinderen van dezen tijd.

Die eenheid in de verdeeldheid zoekenden vinden hun zoo begeerde eenheid in het bloote hoofd, waarvan er evenveel exemplaren staan uitgesteld langs de wegen als onsmakelijke Christusbeelden in lijdensstand achter vitrines.

Maar het bloote hoofd is gevoeliger dan het kruis. En daarom is het bloote hoofd iets *van dezen tijd* omdat het een persoonlijk bezit is. „Ons” persoonlijk bezit: Het bloote hoofd en ons persoonlijk geloofsleven. Het bloote hoofd en de drang tot bescherming. Het bloote hoofd en ons persoonlijk te kort. Het bloote hoofd en ons gebed. We kunnen over het bloote hoofd praten, het geheel „bezitten”, ermee gaan slapen en opstaan. Maar wij kunnen op Uw bloote hoofd slaan en spuwen en braken.

Men mag ten slotte verwachten, dat al diegenen, die de hoed méér weten dan een gebrekkige beschutting tegen regenbuien, doch die in den hoed zien een middel om aan hun gevoel voor gratie, voor sier en gebaar uitdrukking te geven, dit gebenedijde voorwerp — door menschelijk vernuft en schoonheidsgevoel eerst schuchter ontleend aan den aureool en verder uitgewerkt tot wat hij eenmaal was, de tulband, de flambard, de doodbiddershoed, de fez, de gibus en de huilebalk — steeds wanneer een gelegenheid zich voordoet, gebruiken en eer bewijzen om zoodoende aan hun hoofdsche gevoelens die expansie te verlenen, die noodig is om in opgewekte zwier, veerkrachtige zwaai en koninklijke buiging het leven steeds weer nieuw en frisch en jong en juichend van gratievolle uitbundigheid en ingetogen ootmoed te beleven en het in verrukkelijke vormen eindeloos uit te storten over de bloot-hoofden, over de drukfouten in een fraai bedrukt hoedenvel, over de op hun bloot-hoofd oh zoo trotsche minderwaardigen, de op hun gebreken prat gaande eieren, die zeggen dat het juist op hun gebreken niet aankomt, over de leelijken, over de etterbuien, over de klopp-op-de-deur viezakken.

Geachte Redactie, na woorden van toorn en ontstemming is het zoet te klagen en weerklank te vinden in een gemoed, dat niet ongevoelig, maar integendeel gespannen is om te resoneeren met de klanken, die opstijgen uit het beste gedeelte van Uw lezerskring, om een zwakke klacht, een enkele zucht, een vloekend woord, dat in eenzaamheid dreigde verloren te gaan op te vangen, te versterken en het weer te geven. Zoo weet dan, Redactie, dat wij U beklagen om uw bloote-hoedenlezers en om Uw lezers, die den hoed verwaarloozen, door niet met den hoed te groeten. Geachte Redactie, wij beklagen U om Robert van Geuns, die iederen dag met zijn Borsalino aan ons voorbij gaat, zonder deze te lichten; wij beklagen U om Poortman, die van zijn hoofd een uitroepeteeken der onwellevendheid maakt, wij prijzen U om Jan van der Leeuw, die sinds kort ons is gaan groeten.

Redactie, het is ter wille van den hoed, dat wij de wensch uitspreken, dat het U beter ga dan ons. „In rustig afwachten en vertrouwen zij Uw Kracht” leermeesterde reeds Pestalozzi en Casimir legt dit thans uit als: „Gaet niet, bestaat niet”. Wij herhalen: „Inspice et Cautis eris”.

J. D. BANTING.
J. M. MATTHIJSEN.

J. STOLK

v. h. Firma L. H. van Dop
Hippolytusbuurt 10
Telefoon 159 - Delft

Aardappelen,
Groenten, Binnen-
en Buitenlandsche
Vruchten

Fruitmanden**ALPINA HORLOGES**

UITSLUITEND BETERE
UURWERKEN

BIJ

Fa. van der SCHOOT

HIPPOLYTUSBUURT 13 — TELEFOON No. 599
EERSTE KLAS REPARATIE INRICHTING

DELFTSCHE GLAZENWASSCHERIJ EN PUIBEWASSCHING
J. G. DE JONG, Koornmarkt 30, DELFT
TELEFOON 1091.

Speciaal adres voor het dagelijks schoonmaken van Kerken,
Gestichten en Particuliere Gebouwen, binnen en buiten.

Prijzen zeer billijk - Werkvrouwen steeds voorhanden.

Onderget. wil met
deze aan zijn geachte
Cliënteleden melden, dat
vanaf 1 Dec. 1.1. zijn
Meubelmakerij,
Stoffeerdery en
woonhuis verplaatst
zijn naar:

van Bossestraat 45

Telef.: 1061
Giro: 148427

Beleefd aanbevelend,
F. M. D. v. d. Gaag,
Meubelmaker
D.S.S. Phoenix

VROOM & DREESMANN - DELFT

Divanbedden
Divankleeden
Opklapbare ledikanten
Sarongs

Heeren overhemden
Bretelles
Zelfbinders
Sokken

UITGEBREIDE SORTERING

Lage prijzen Alleen à contant Geen maandrekening

RIEMEN, PORTEMONNAIE'S, KOFFERS
HONDENMANDEN,
-LIJNEN, -BANDEN
ENZ.

SCHOENREPARATIE

1.90 - 1.30 1 DAG KLAAR

A.P. HAVENAAR BRAB. TURFMARKT 61 - DELFT

**Natuurlijk
Mineraalwater**

Hollandia water
Spa   "
Victoria   "
Apollinaris   "
enz.

Limonade Siropen
65 - 80 - 100 ct.

Phaff Wijnen

W. de Hoogh

Oude Delft 152 Telef. 15

ARTISTIEKE
BLOEMBINDERIJ

„FLORAL ART”

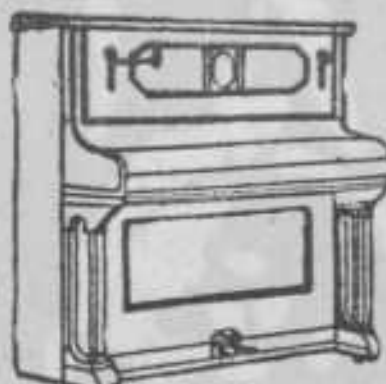
FIRMA
GEBR. VANDER VALK

HOUTTUINEN 18-24a - DELFT
TELEF. 980 - POSTGIRO 121830

Piano's, Vleugels, Autopiano's

in huur en door huur in eigendom te bekomen
1ste klas merken, lage prijzen en condities
Stemmen - Repareeren - Transporteeren

N. V. HEES & CO. - DELFT
VOORSTRAAT 38-40   PEPERSTRAAT 8-10

**STERKER?
TOEPOEL.**

DEN HAAG.

165/67 JOH. CAMPHUYSSTRAAT.

ALTIJD No. 1

zijn
W. G. v. d. Ham's
Fijne vleeschwaren
Prima kaassoorten

Grootste sortering
Vleesch- en Visch-
conserven
Verkade's artikelen
Wijnen

van Kempinsky Co.

Bestellingen worden aan huis bezorgd

Aanbevelend

W. G. van der Ham
OOSTEINDE 165, TELEF. 885
OUDE DELFT 111, TELEF. 157
FREDERIK HENDRIKSTR. 9

RUYS & CO.

Expeditieus

Spoorbiljetten
naar alle landen

**Indië-
Passages**

Assurantien

OUDE DELFT 229/31
TELEF. 1641

Conservatorium voor Muziek.

OUDE DELFT 171   TELEFOON No. 11

Directeur: N. J. ZU WIELING.

Onderricht in alle vakken der toonkunst
vanaf f 5.— per maand.

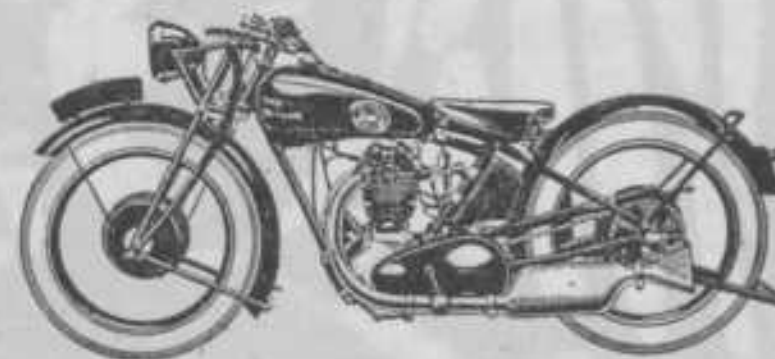
Speciale guitar cursus omvattend:
Guitar, Hawaiian guitar, Ukulele en aanverwante instrumenten.
Het instituut voor het betere Muziek Onderwijs.

HORAX

DIVERSE BUREAU-, SCHEMER- EN
TEEKENTAFELLAMPEN

AANBEVELEND,

J. V. BERGMAN
HIPPOLYTUSBUURT 22 - TELEFOON 662

**Rudge
Whitworth 1931**

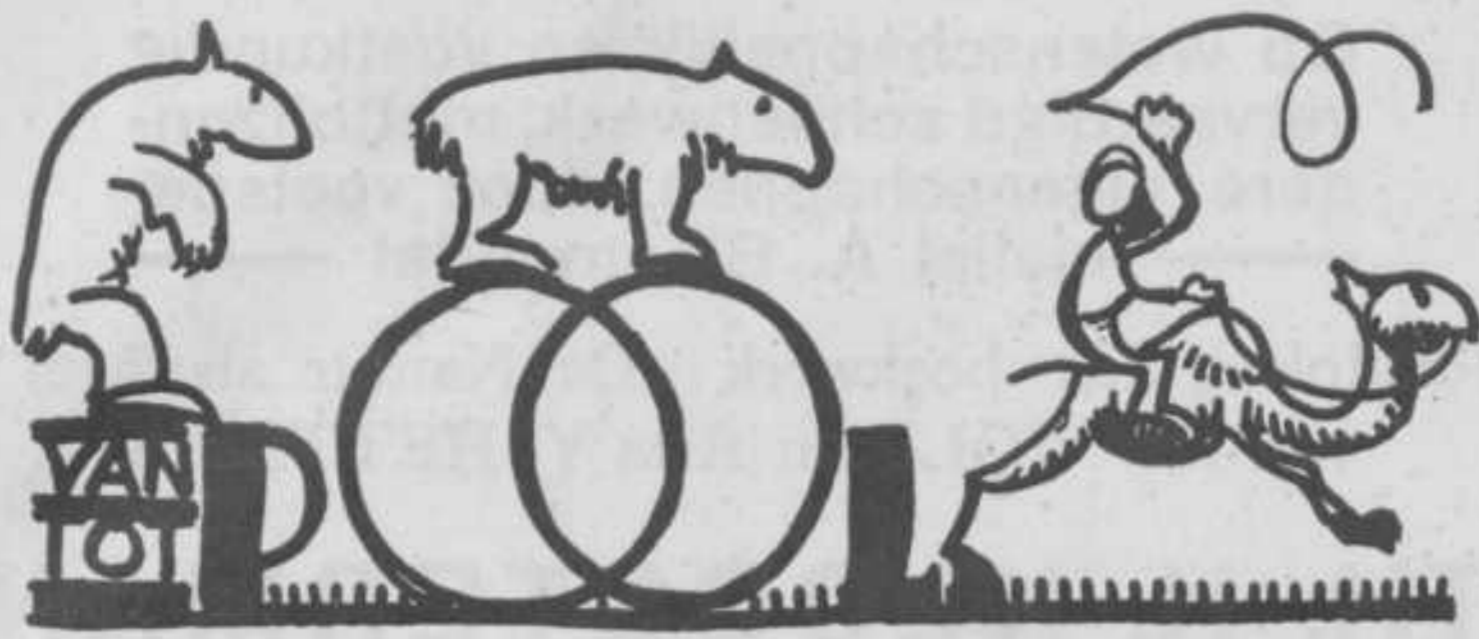
De koning der
motorrijwielen

Vraagt catalogus. Agent voor Delft:

G. VAN DONK
OUDE DELFT 10

Stalling en rep.-inr. voor
Rijwielen, Motoren en
Automobielen

Het jonge meisje lachte.

Zij had twee gouden tanden en als zij lachte, schitterde het goud in haar mond als een blanke zon in pas gepoetst koperwerk. Verrukkelijk!

Over het verre grasveld kwam zwoel een zomerhooilucht en plotseling moest het meisje niezen.

Een lauwe dauwregen.

Een odeursproei, die over madelieven en zuring vloeide.

Verrukkelijk!

Het meisje stond op de second green. In haar blauw kleedje leek zij een blauwe wimpel. Een blauwe wimpel vol zomersche koelte!

Verrukkelijk!

Het meisje zwaaide haar stick hoog omhoog en God sloot zijn oogen en lispelde „pandora”. Maar zijn adem ging mee, toen het meisje haar stick omlaag zwiepte — sjoep, en sjoep vloog het kleine golfballetje weg, eerst laag over de grond, dan verweg naar het oneindige blauw van de lucht.

Het meisje wischte langzaam haar voorhoofd. De met violenhoubigant bezwangerde lucht, die van haar zakdoek walmde, maakte haar bijkans nog warmer.

Zij pakte haar stick weer beet en sloeg er mee in elk toefje gras, maar de bal was niet te vinden.

Ach! God had in een ondeugende bui het balletje allang gevangen, maar dit wist het meisje niet.

„Kan ik je ergens mee van dienst zijn?”

„Ik kan h'm nergens vinden!”

In alle ijver ging Titius zoeken.

God lachte in zijn vuistje, maar hij merkte niet, dat het balletje uit z'n handen gleed, en ping-pong viel het kleine ding van de eene wolk op de andere tot op de second green voor Titius voeten.

„Als je blijft,” lachte Titius allerbeminlijkst.

„Gos-je-mijne,” zei het meisje, „dank je wel Titius.”

Titius' oogen glinsterden hoopvol, maar het meisje draaide zich om en nam haar Massy Niblick, want Titius had het balletje juist in een bunker laten vallen.

Toen het meisje zich bukde zag hij even de blankkoele welving van haar borstjes en hij kreeg een kleur.

„Och! ben je van het zoeken zoo warm geworden, Titius?”

„Nee, nee, dat komt — eh — ik heb last van hooikoorts,” en Titius werd nog rooder, maar het meisje lette niet meer op hem.

Zij waren al op de fifth green toen het niet meer lukte.

Het meisje zwaaide en zwiepte en Titius beijverde zich met tallooze raadgevingen, maar wel turf en gras verdwenen, het balletje verdraaide het echter.

„Verdomme!” zei het meisje.

„Nee, zoo moet je het doen,” en Titius wilde haar hand en bovenarm vast pakken. Maar hij schrok zoo van de eerste aanraking van dit kostelijk golfbanket, dat hij maar snel de stick greep. „Mag ik het even probeeren?”

Titius had de bal in wat dicht struikgewas geslagen en beiden zochten ze weer.

De hemel was niet meer bloot, maar dikke stapelwolken bolden zich rondomronde en zwoel lag daar het droge land.

Elke keer stootte Titius tegen het meisje, als hij zich bukde, als hij zich weer oprichtte, en een keer toen hij zich omdraaide keek hij het meisje recht in de oogen. God zond net een licht tusschen al die looden wolken, en de gouden tanden van het meisje felden op.

Het was Titius, alsof duizend duivelen zijn keel dicht knepen, de drukkende dag woelde rond zijn kop, prengde in zijn hersenen en het zweet brak uit zijn vleesch.

Hij sloeg zijn oogen neer.

Meteen zag-ie tusschen een paar helmwortelbladeren 't witte blubberding liggen, een opluchting! Ach in 't diepst van zijn hart . . . .

Verschenen:

„Wegwijzer door het knorrenland”

van Frits Prakke's dorre hand

in afgrijzelijke band.

Hoerah! In de verte reeds het strand

de Corpszeekant

Daar gaan Piet en Frits aan land

hand in hand.

Een paar dagen nu nog maar

en dit paar

is een maatschappelijk gevaar

Voorwaar!!

Er was eens een T.-H. bericht;

van Leeuwen werd er in beticht,

dat hij met de mos gebroken had

en nu een klasje hooger zat.

Is 't waar?

't Is naar

dat Tanja van Polis

een ranja idool is.

Laga! Die met die roode blazers,

't Gezelschap waterkampioenlezers

Banen racers

Na drie jaar sjeezers,

Eeren de Zondag ook niet meer.

Gaan daar op de soos te keer,

In de pilaren op en neer.

Gelukkig in de 5 jaar maar één keer.

Grappig te zien strijden

Van der Heyden

toen Tomaat

deed kwaad

in de kiekersraad.

Hansje Broekman ging weer naar . . . .

daarom kwam de Schele

vroolijk voor ons spelen.

Kan zette roode lampen klaar,

't Leek een maison-clos voorwaar!

Het kroegbestuur loopt leeg,

't tuig werd al te prollig.

Maar met Asselberg als deeg er in

wordt 't vast wel lollijg.

„Ik schei er mee uit,” zei het meisje.

Toen het meisje met Titius over de gladde landweg tufte, waren de dikke wolken alweer opgetrokken en de avond straalde de hoge hemel in.

Titius sloot zijn oogen —

Bij de oude mevrouw Plonsius aten beiden een eenvoudig avondmaal.

De tuindeuren van de eetkamer stonden wagenwijd open en een bloemengeur vlood naar binnen, alles en allen onweersstaanbaar bedwelmend. Zoo kwam het, dat de oude mevrouw geen woord sprak, het jonge meisje niet en Titius bleef zwijgen. Alleen klonk plotseling tusschen de wortelen en aardappelen damp de ietwat Brabantsche stem van de oude mevrouw:

„En Titius, zijt gje al verloofd?”

De vorken en messen, de kroezen en schalen begonnen voor Titius' oogen te draaien en dansen, hij werd bleek en draaide zijn servette om zijn vinger.

„Ach, ik ben zoo beschetten!” murmelde hij.

Het bleef in de kamer stil, de stilte groeide tot een obsessie. Toen zei Titius tegen het meisje: „Mag ik je voor het Lagadiner vragen; ik kan nog net op de lessenaar intekenen, Dolf en Jan komen ook.”

F. J. H. P.

VAK- EN STUDIEBOEKEN
TEEKENBENODIGDHEDEN

BIJ

TECHNISCHE BOEKHANDEL
J. D. HEINECKEN
HIPPOLYTUSBUURT 4

„Forma Natura” in Delft!

Op wetenschappelijk en voetskundig vervaardigd schoenwerk, met bijzondere eigenschappen, door voetspecialist A. Bloemendal

Raadpleeg het boekwerk „De Natuur als Arts” van Dr. WOLF en Arts Y. HETTEMA

TH. H. KLOOSTERMAN
HIPPOLYTUSBUURT 26 — DELFT
MODELLENBOEKJE GRATIS

Hofleverancier

N.V. Stoomblekerij en
Chemische Wasscherij

„Ozon”, Voorburg

Telegram-Adres: Ozon-Voorburg
Telefoon Int. 19-20

Wasscherij van alle
soorten Goederen.

SPECIALE AFDEELING

Fijngoed - Strijkerij

Volledig tarief op aanvraag
verkrijgbaar.

Whisky-
Soda

Black & White . . .	f 6.—
Johnnie Walker . . .	„ 6.25
Peter Dawson . . .	„ 5.75
Dewar's White Label „	6.—
Dewar's Victoria Vat „	7.50
Sodawater	„ 0.10

B. A. VAN DE VEN & Co.

DISTILLATEURS

WIJNHAVEN 11 — TELEFOON 78

J. Baretta
Delft

Voorstraat 105 - Tel. 151
Postrekening No. 109854

Koopman
en Commissionair in
GROENTEN
EN FRUIT
voor binnen- en buitenland

Leverancier
Societeit „Phoenix”

F. D. MEIJER
MAGAZIN DE

BAZAR

VOLDERS GR 3-4

TEL 2 8 7

COMPLETE
MEUBILERING

BEZOEKT
ONZE
TOONKAMERS

OUDE DELFT 128^A
TELEFOON 1555

GEOPEND IEDEREN
DAG VAN 2-8 UUR
'sZATERDAGS 10 UUR

LAAT UW

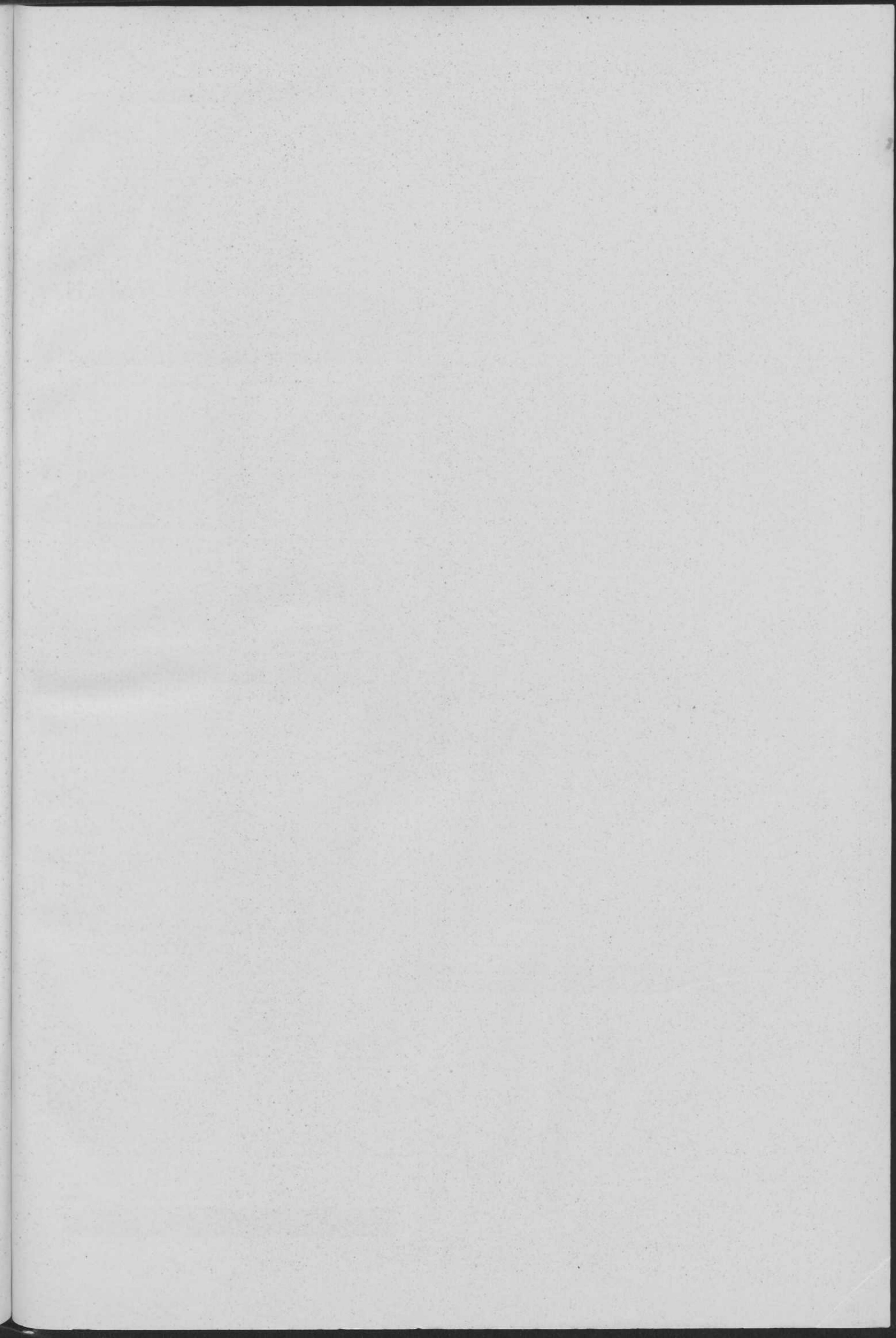
VEREENIGINGSDRUKWERK
STEEDS VERVAARDIGEN BIJ
de drukkerij van

De Spiegel

Elke order wordt direct gereed gemaakt.

STEUNT
ONZE
ADVERTEERDERS

W. J. VAN DER WERF
TEKENSCHRIJVER

W. J. VAN DER WERF
TEKENSCHRIJVER

DE WERF VAN DER WERF
DE WERF VAN DER WERF

DE WERF VAN DER WERF
DE WERF VAN DER WERF

De Werf van der Werf
De Werf van der Werf

B. J. VAN DER WERF

A. B. VAN DER WERF
GROENTEN EN FRUIT

DE WERF VAN DER WERF
DE WERF VAN DER WERF

DE WERF VAN DER WERF
DE WERF VAN DER WERF

DE WERF VAN DER WERF
DE WERF VAN DER WERF

